

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „
Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Полицията въ селата

Случая е следния; ше-
фа на жандармерийския
постъ отъ с. Спасово е
предил да се конфис-
ка покачената въ едно
фене отъ с. Сърнено
плама за в-къ „Добруд-
жански гласъ“. Сжщиятъ
шефъ си е позволилъ да
ушавя и безпокои ло-
ния граждани, съ видно
обществено положение,
роявяйки прекалено
рестараване въ изпъл-
нение на функции, които
кой не му е вмѣнилъ
длъжността.

И двата случая заслу-
жават не само катего-
рично порицание, но и
по-голъмо внима-
ние.

Шефа на жандарме-
рийския постъ, чийто
едназначеніе е да бди
изпълнение на зако-
нитъ, ги самъ грубо на-
ушава. Пазителя на ре-
а, спокойствието на жи-
литъ отъ селата, се явя-
като главенъ агентъ-
овокаторъ, внасяйки
утъ, безредие, отчая-

ние, а най-главно отвра-
та спрѣмо носителитъ на
власть.

Но злото не е само до
тукъ. Безброя факти, кои-
то се изнесоха въ печата
красноречиво обрисуватъ
тъмната картина на са-
моволията и безакония-
та, вършени отъ страна
на тия, които сж сложе-
ни тъкмо, за да бранятъ
гражданитъ отъ подобни
посегателства.

А това зло може мно-
го лесно да се излекува,
достатъчно е енергична
и просвѣтена намѣса отъ
страна на окръжния
жандармерийски комен-
дантъ въ тия подробно-
сти отъ дейността на
неговитъ подчинени.

Ще ли бжде направено
тоза малко?..

Продава се

около 1500 кв. м. праздно мѣ-
сто въ лозята „Гази Баба“.

Справка редакцията

Разбойническо нападение

въ с. Караджаатъ
Обранъ колонистъ

На третия день, къмъ 9
са вечерта, на Възкре-
ние Христово, въ с.
раджаатъ, Дуростор-
и окръгъ, било извър-
ено едно разбойниче-
ско нападение. Нѣколко
известни лица, въоръ-
ени съ пушки, напад-
ли дома на колониста
въ Македония, Георге
аница и задигнали па-
злато, други домашни
трѣби и дрехи.

Обранитъ колонистъ
лъ жененъ за една
елгарка отъ сжщото
ло. Споредъ първитъ
спити се предполага,
обирътъ билъ извър-
енъ за отмъщение.
редполага се сжщо, че
ападателятъ да сж би-
дошли отъ България,
дето билъ забѣгналъ

и синътъ на Паница, по-
ради редица неразбира-
телства съ баща си. След-
ствието продължава. За-
държани сж много селя-
ни, които иматъ близки
изселили се въ България.

Вл. Молловъ починалъ

Напоследъкъ се е поми-
налъ въ София бившия бъл-
гарски финансовъ м-ръ Вла-
димиръ Молловъ. На погре-
бението сж присѣтствували
представители на Царя на
българитъ, министритъ и
едно голѣмо множество
граждани.

Покойния бѣше единъ
отъ голѣмитъ български
общественици и държавни-
ци.

Снѣгъ въ Брашовъ и Синая

Брашовъ 2 май—Отъ два
дни тукъ вали снѣгъ. Сжщо
и въ Синая е валилъ днесъ
сутринта и следъ обѣдъ
снѣгъ. Околнитъ планини
сж покрити съ дебелъ
пластъ снѣгъ.

Индустриализацията на България

По плана за индустриа-
лизацията на България
се е достигнало до единъ
новъ етапъ. Следъ пуска-
нето въ движение на фа-
бриката за вагони, тѣзи
дни е привършена и фа-
бриката за електрически
крушки. Все презъ тази
година щѣла да бжде
готова и фабриката за
електрически материали.

Новиятъ български азино- мъръ въ Букурещъ

Букурещъ—Завчера, въ
Министерството на външи-
тѣ работи бѣ даденъ бан-
кетъ въ честъ на бившия
български пълномощенъ ми-
нистеръ въ Букурещъ, г.
Робевъ, по случай замина-
ването му въ София.

Новиятъ български пъл-
номощенъ министеръ, г. По-
повъ ще заеме своя постъ
презъ тия дни.

Малко безгрижие!

Една искрена, много искрен-
на молба:

— Отче нашъ, който си на
небето и давашъ хлѣбътъ
нашъ, напѣтствуй календа-
рописачитъ за въ бждеше да
не поставятъ Великдепа башъ
до първи май, защото раби
твои земни изпаднаха въ хуже
губернаторское положение и
много благочестиви люде ядо-

ха напразно пердахъ ради
погрѣшно тълкуване отъ
силнитъ деня на възкре-
сние Христово съ първи май!
Да бжде воля Твоя, ама не и
на селскитъ шефове и не
карма-карашикъ Възкресение
съ 1 май, защото... ехъ, дѣдо
Господи, какъ да ти кажа,
слѣзъ на земята и прости ни
грѣховетъ. Аминъ!

Каква вода пиятъ гражданитъ червясалата чешма!

Отъ известно време, отъ
чешмата до финансовото
управление тече замърсена
вода. Отъ тая прословута
чешма — както си спом-
нятъ читателитъ — въ
миналото водата течеше
съ червеи. Днесъ история-
та се повтаря. Оплаква-
нята на гражданитъ до
всички отговорни фактори
останаха безрезультатни.
Продължава да тече за-
мърсена вода, носеща ба-
цила на всевъзможни за-
разителни болести.

Взмутенитъ граждани

се канятъ да се оплачатъ
лично на кмета. г. Диоме-
де Попеску, комуто ще
представятъ едно стѣкло
съ замърсена вода.

Конференцията на Балкан- ското споразумение въ Букурещъ

Букурещъ — За 10 май
н. г. е насрочена конфе-
ренцията на Балканското
споразумение въ Буку-
рещъ. По тоя случай въ
М-вото на вънкашнитъ ра-
боти се правятъ голѣми
приготовления.

ВЪНШЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

КОНФЕРЕНЦИИТА ПРОДЪЛЖАВАТЪ БЕЗЪ НИКАКВИ РЕЗУЛТАТИ

Свѣтлитъ празници ми-
наха подъ натезжалата ед-
ностранчива международна
политика. Предположения-
та, че до Възкресение Хри-
стово много важни меж-
дународни въпроси ще взе-
матъ единъ или другъ край,
не се оправдаха. Положе-
нието е все натезгнато,
тъмно, очакващо да се раз-
рази въ непредвидени и из-
ненадващи събития.

Нови конференции

Италианското правител-
ство официално уведомило
Англия, Франция и държа-

витъ отъ Малкото съглаше-
ние за свикването на една
съвещателна конференция
за 4 май н. г. съ правител-
ствата отъ Виена и Буда-
пеша. Конференцията ще
се занимава изключително
съ подготовителнитъ рабо-
ти по сключването на ду-
навския пактъ.

Въпросътъ съ въоръже-
нията на Унгария и Бълга-
рия ще се отложи за дру-
га конференция. Съ други
думи — ще следва конфе-
ренция следъ конференция
до лѣтнитъ ваканции...

Пактъ между Франция и Русия

Понастоящемъ внима-

нието на политическия и
дипломатическия свѣтъ
е привлечено около пре-
говоритъ, които се во-
дятъ между Франция и
Русия. Споредъ послед-
нитъ съобщения, прего-
воритъ се развиватъ въ
една крайно благоприят-
на атмосфера и оконча-
телното имъ приключва-
не е въпросъ на часове.

Съ подписването на до-
говора, г. Лавалъ ведна-
га ще замине за Москва.
Съ това се смѣта, че ос-
новитъ на трайния миръ
вече сж гарантирани.

Четете в-къ Добруджански гласъ

Втори май

Презъ тоя день, въ 864 год. се извърши покръстването на нашия народъ отъ царь Борисъ. Трѣбва да ни сж известни обстоятелствата при каквито се извършило това велико и славно събитие, както и последицитѣ му, за да преценимъ неговото значение и да се убедимъ колко голѣма грѣшка правимъ, когато забравяме заслугитѣ на нашитѣ велики хора. А такива сме имали и ние българитѣ.

Пръвъ отъ тѣхъ е билъ царь Борисъ. Той не е билъ християнинъ, но отъ всѣкжде държавата му била заобиколена отъ християнски народи и се намирала при условия, които сж заплашвали нашето племе много повече отколкото другитѣ славянски племена. Съмнително бѣше дали щѣше да се запази у него и националната самобитност и култура, ако тоя актъ не се ръководѣше отъ такова лице, какъто бѣше царь Борисъ. Едно отъ тия условия съставляваше съседството ни на изтокъ съ Византийската, а на западъ съ империята на Карла велики. Невежеството, въ което тлѣеше тогава нашия народъ, не бѣше въ състояние да обезпечи неговото бждеще, колкото храбръ и войнственъ да бѣше той. Съвременната тогава чужда култура щѣше да извърши своето дѣло. А за всичко това потрѣбно бѣше не само предприемчивост и решителност, но и голѣмъ тактъ и умѣние. Че царь Борисъ е притежавалъ тия качества свидетелствува още и противодействието на българскитѣ боляри, които искали да осуетятъ неговата акция. Но и това не стигаше. Лицето, което бѣше се нагърбило съ тоя религиозенъ превратъ, трѣбваше

само да бжде убедено въ фалшивостта на старата религия. До негде и това е било присъщо на Бориса, защото той още отъ баща си Пресияма е билъ възпитанъ въ вѣротърпимостъ, а при това между нашия народъ тогава е имало и много християни. Но той пръвъ трѣбваше да даде примѣръ. И ето, че по внушението на неговата сестра, която била християнка и се била върнала отъ Византия гдето е била заробена и съ помощта на св. Методий той е извършилъ тоя религиозенъ превратъ. На кжсо казано, Борисъ е направилъ българската църква самостоятелна и е създадалъ независима иерархия. Сжщевременно, той се е стараелъ и за просвѣтата на нашия народъ като е насърчавалъ духовнитѣ лица да списватъ книги. Единъ отъ тия писатели е билъ ап. Иоанъ Екзархъ. Въ своя прологъ ето какво казва той за Бориса: „Когато се минаха нѣколко години, вѣроятно следъ покръстването, честния човѣкъ Дауксъ Черноризецъ ме почете като доди при мене и ми каза: каква е работата на свещеницитѣ ако не учение то? Щомъ веднажъ си приелъ тая служба, то е нужно въ нея и да работишъ“. Явно е прочее, че освенъ умението и тактичността царь Борисъ се е отличавалъ и съ голѣма любознателност и е игралъ първостепенна роль въ историята на нашия народъ. За тия безцени негови заслуги нашата православна църква, макаръ и късно го канонизира, т. е. го нарекла светецъ, а презъ 1902 год. тя написа и издаде особена служба за него при пълна увѣреност, че ние неговитѣ потомци, ще преценимъ тия заслуги и ще съумѣемъ да отдадемъ нуждната почитъ. Деньтъ

Изъ нашитѣ села

СПАСОВО

На втория день на Великденъ се състоя въ нашето село голѣмо спортно състезание. За следъ пладне бѣше обявенъ мача между екипа-представителка на Балчикъ и екипа на мѣстното д-во „Великия Войводъ Михай“.

Играта започна енергично и отъ двете страни и трая така презъ цѣлото състезание. Презъ първото полу време и двете страни отбелязаха по единъ голъ, за да завърши резултата презъ второто полу време съ 3:2 за въполза на д-вото отъ Спасово.

Вечерта бѣше организиранъ голѣмъ балъ въ единъ отъ салонитѣ на селото.

СИМЕОНОВО

На третия день на Великденъ, 30 априлъ т. г., по инициативата на основния учителъ отъ нашето село — ревностния и деятеленъ г. Зѣмбрия, бѣше организирано едно мило ученическо тържество. Представенитѣ две едноактни детски пиески бѣха изпълнени съ неочаквано умение отъ селскитѣ деца, което доказа, че при умѣло ръководство и тия забравени чада на нашето село могатъ да дадатъ повече отъ похвални резултати.

Хоровитѣ номера и декламациитѣ сжщо бѣха застъпени много добре.

Вечерта бѣше организирана голѣма танцувална забава, която премина при най-добро настроение.

предъ който трѣбва ние да изпълнимъ тоя дългъ е втори май.

Свещ. Козма Ив. Георгиевъ
Силистра

ШАБЛА

Единъ публиченъ търгъ

Оня день тукъ бѣ изкаранъ на публиченъ търгъ коня на жителя Ради Колевъ отъ Шабла, за неизплатени данѣци — кадастъръ, а именно: ималъ да дължи къмъ държавата 1300 лей, а бирника му секвестира коня, който струва 4000 лей, плусъ 30 овце и др. вѣщи и на бърза ржка коня се оценява и отиватъ 2 колонисти-регацени отъ селото и надаватъ. Въ 5 минути време търга се оформя и коня се продава за 800 лей и остава на колониста Петре Романъ.

Все въ сжщия моментъ пристига стопанина на коня, Ради Колевъ и носи сумата, която му се иска, т. е. 1300 лей, искайки си коня, обаче, на първо време му се отказва категорично, заявявайки му се, че е свършено — книгата оформени и коня е вече собственост на колониста.

Следъ дълги увещания и молби двамата братя Колеви успѣватъ да склонятъ, както самия бирникъ, тъй и колониста, на когото даватъ едно възнаграждение отъ 100 лей, да имъ върне коня.

Скандалъ между полъ и даскалъ

Преди нѣколко дни срѣдъ селото, предъ дюкяна на Амира Берберовъ и фурната на Ат. Петровъ, попа на селото, свещеникъ Ионеску и учителя Викторъ Давидовъ

се скараха и подигнаха цѣлъ скандалъ. Двама първенци на селото решиха тежки и обидни фактъ, който произведе собено впечатление ме селянитѣ, свидетели на недостоеенъ скандалъ. Свещеникътъ заведе ло противъ учителя.

Анкетата въ с. Ги-орман

Около злоупотрѣбленията на бирника Бенгулеску

Цѣлъ день продължи следването отъ страна полицейската властъ по повѣдъ на прокурора злоупотрѣбленията изшени отъ Бенгулеску, орманския агентъ-бирникъ който е злоупотрѣбилъ селскитѣ пари за пасби то — около 20000 лей, случая се разследва цѣлото село — около души бѣха викани и се с н е х а показани. Всички до единъ твърдятъ за виновността на бирника. Явиха се и такива, които откриха други неосдѣлки (гешефтарства), то тожѣ се пишатъ въ казанията, защото именно Бенгулеску е отъ най-голѣмитѣ издѣци. Той е направилъ мили — станалъ твърде гатъ човѣкъ, когато пръ 5 — 6 години, докато не бѣше службашъ е б последенъ беднякъ — но е отъ кжде е натрупалъ това богатство.

ДАНАИЛЪ С. БЕКЯРОВЪ
АДВОКАТЪ
ул. „Режеле Кароль“ 68
срещу новостроящия се Трибуналъ

ИЗЪ РОМЪНО-БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО

К. А. Росети и българитѣ

Отъ ромънскитѣ държавни мжже, които сж били въ свързка и въ течение съ революционната акция на българитѣ въ Ромъния преди освободителната война, К. А. Росети стои на първо мѣсто. За това нѣщо малцина знаятъ и много малко се е писал.

Преди да влеземъ въ сжщността на въпроса, нека дадемъ нѣкои биографически бележки, които ще бждатъ нужни на читателя.

К. А. Росети, отъ богато и бележито семейство, се е родилъ на 2 юний 1816 г. Ко-

гато е станалъ на 20 години, презъ 1836 г., постъпва въ редоветѣ на армията, като кавалерийски подпоручикъ. Тогава е било обичай, че синоветѣ на богати семейства да се числятъ въ армията. Но това не е било за дълго. Следъ две години той напуска войската. Този неговъ жестъ е предизвикалъ възмущение, о-чудвайки близкитѣ и приятелитѣ. Отъ офицеръ Росети става търговецъ.

Презъ м. ноемврий 1845 г., въ сдружие съ единъ нѣмецъ Винтерхалдеръ, той ку-

пува отъ Германия една печатница. Така, той е вече печатаръ, книжаръ и книгоиздателъ.

Въ време на революцията отъ 1848 г., Росети взима живо участие. Въ неговата печатница сж били печатани манифеститѣ. Като такъвъ е назначенъ префектъ на Букурещъ, а после секретаръ на временното правителство.

Обаче, революцията нѣма успѣхъ и всички главни участници сж принудени да напуснатъ Влашко [Мунтения]. Между тѣхъ е и Росети, който прекарва въ изгнание деветъ години. Следъ голѣми мжчнотии той се установява въ Парижъ, кждето продължава да се бори за единъ демократиченъ режимъ въ неговото отечество. Тамъ той влиза въ връзка съ революционнитѣ кръгове и

тѣхнитѣ дейци. Презъ 1850 г., въ Парижъ издава в-къ „Бждещна Ромъния“, а по-късно въ 1855 г., отива въ Брюкселъ, кждето издава органа „Ромънска Република“.

Завърналъ се въ родината, Росети отново взима живо участие въ политическия животъ.

Той вече става „баща на ромънската демокрация“, журналистъ, виденъ политикъ. К. А. Росети е първиятъ ромънски държавникъ, който вижда голѣмата важностъ на журналистиката и си служи съ нея.

На 9 августъ 1857 г., той почва да издава в-къ „Ромънулъ“, който по-късно става ежедневникъ. Вестникъ „Ромънулъ“, не е нищо друго освенъ продължение на първия неговъ вестникъ „Прун-

кулъ Ромънъ“, издаванъ 12 юний 1848 г. до 2 темврий 1848, когато е нуденъ да бѣга въ странъ.

Презъ времето на Вода, той става министъ. По-късно, поради нѣкои разумения, Росети е дна съзаклятието и се за неговото сваляне отъ стола.

Презъ времето на Каролъ I, на нѣколко пж взималъ важни политическѣ длжжности като министъ, председателъ на Камъ и др.

Росети е билъ много стень човѣкъ. Той умрѣ 8 априлъ 1885 г. Всичко то го богатство, следъ смъта му, се е състояло отъ лей.

Сѣга нека проследимъ

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Унгария повдига

нано малцинствения въпрос

Много отдавна по конференциите не е говорено за малцинствения въпрос. И така, Конгресът на малцинствата извоюва опротозирването на процесите за оплакването на малцинствата пред О. Н. върху този въпрос въобще никой не се е спрълъ. Минаха Женева, Хага, Стрешинито дума за този въпрос. Най-последно усилието въоръжение на Унгария, Австрия, България, на което Малцинствата се проливостави. Събира се комисия да изработи дневен ред за конференцията в Рим. Отхвърля се предложението въ дневния ред за въоръжението на тия държави, но Унгария да наложи, за да сдружи там въпроса не-

го въпроса за свободата и равноправието на малцинствата.

И така, европейската дипломация влиза наново въ фазата на разглеждането на малцинствената проблема. Въ изтерзаните малцинствени души се влива наново капка надежда за човешки правдини. Защото, нека бъде признато от всички, въ последно време положението на малцинствата беше поставено при изключителни обстоятелства.

И действително, ако всички конференции се биха занимавали вместо с разни въоръжения с правата на най-онеправданите — малцинствата, биха имали по-други, много по-полесни и реални резултати.

ОБЩИНСКИ РАБОТИ

СЕДМИЧНИЯ ПАЗАРЪ

Във всеки по-голям град на седмицата веднъж става тържище, където се изнася всичко като се произвежда въ мия град и околността. Там всяка седмица нуждата се намират всичко което имъ потребва. Въ по-големите градове, обаче, общините имат особенна грижа за тия пазари, понеже от тѣх общините си докарват до голям приход.

Насъ обаче е съвсемъ голямо. Общинските власти не са направили абсолютно нищо за подобрене и улеснение на продавачи и купувачи, а въ зимна, постоянно искатъ и взематъ. Ако съботенъ денъ човѣкъ би се спрѣлъ на пазаря и наблюдава общинските агенти, би помислил, че общината е хвърлила нѣколко милиарда за нуждите на пазарището, та затова така старателно действуватъ разните инкасатори.

Мислимъ, че е дошло време общинските власти да се замислятъ не само за събирането на различни такси, а и за подобрене и реда въ пазаря.

патриоти да търсятъ помощ, тъй като е имало опасностъ за намѣса отъ страна на Турция. За това тѣ анелирватъ къмъ експонентите на българската емиграция и ги накарватъ да съставятъ единъ български револ. комитетъ по подобие на тѣхния. Къмъ края на 1866 г., българския комитетъ се учредява. Връзките между двата комитета ставатъ толкова силни, че се образува една „Свещенна коалиция“. Ромѣни и българи работятъ рамо до рамо. Всички тѣзи акции сѣ извършвали при близкото участие на К. А. Росети, който е билъ подпомаганъ и отъ Ионъ К. Братияну. Много отъ събрането на комитетите сѣ ставали въ самата редакция на в-къ „Ромънул“.

Новите врагове на християнската религия

Даваме място на статията на отецъ Николай отъ Бесарабия по две съображения: тя е безупречна отъ гледна точка на богословско-догматическите схващания на разискваните въ нея въпроси и второ, нейния художественъ, чистъ български езикъ сведочи съ каква ревностъ нашиятъ заддунавски братя сѣ научили литературния български езикъ.

Много сѣ врагове на християнската религия: едни вънъ отъ Църквата, други изъ нейната срѣда, едни припелвайки нейното основно учение, други традицията и култа ѝ. Най-старите ѝ врагове сѣ били езичниците, а между най-новите сѣ крематористите — единъ новъ видъ врагове, които подриватъ култа на мъртвите. Тѣ проповѣдватъ, че мъртвите трѣбва да се изгарятъ, а да не се погребватъ, защото изгарянето на умрелите днесъ било по-хигиенично, икономично и модерно. Вместо да бъдатъ погребанъ въ гробъ, „за да се върнешъ въ земята“ (Бит. 3. 19), по-добре било да те изгорятъ въ огънь и за единъ мигъ да се обърнешъ на пепель, която да турятъ въ кутинка, съ надписъ: „пепельта на покойния Х“.

Човѣчеството се умножава, казватъ тѣ, и земята не ще може да изхрани всички.

Обширните пространства, отредени за гробища, биха могли да се обработватъ, за да се извлече известна полза. При това, изгарянето на тѣлото е и хигиенично, нѣма да има вече толкова болести, защото ще бъдатъ унищожени и микробите, живущи въ мърт-

вите тѣла. Тѣ даже се осмѣляватъ да твърдятъ, че за християнската религия е безразлично, какво става съ тѣлото на християнина: погребва ли се, или се изгаря въ огънь.

„Християнското учение е духовно учение, проповѣдва духовенъ миръ, тѣлото не го интересува. Най-после Богъ е всемогъщъ. Той може да обърне и изъ пепельта да възкреси тѣлото на мъртвите“.

Така разсждаватъ крематористите, безъ да държатъ сметка за учението на Църквата, което почива върху Св. Писание и Св. Предание иза това, че тѣ искатъ да въведатъ единъ обичай на езичниците — стари гърци и римляни. Църквата никога не е учила, нито може да учи, че тѣлата на умрелите християни трѣбва да се изгарятъ, а не да се погребватъ. Св. Писание свидетелствува, че погребението на умрелите е съгласно съ волята Божия.

Най-главно доказателство, че погребението на умрелите и запазването на костите имъ, а не изгарянето имъ, е съгласно съ Божията воля, е обстоятелството, че чрезъ последните се е проявявала и сега още се проявява благодатната сила Божия въ различни знамения, чудеса и нетления. Блаж. Теодоритъ съобщава, че честната глава на св. Ионъ Кръстителъ нѣколко пѣти е попадала въ ржцетъ на враговете на християнството, които се опитали да я унищожатъ (напр. Оливиеръ Отстъпникъ), но Богъ винаги я запазвалъ. Св. Ионъ Златоустъ казва, че тѣлото на мъченика Юлита било хвърлено въ огънь, но не претърпѣло никаква повреда.

Съ това св. останки (моштите) на Божиите угодници нагледно ни увѣряватъ въ истинността на възкресението на умрелите. Църквата решително отхвърля учението на крематористите като ересъ,

като противно на учението на ап. Павла, който казва: „Господъ ще преобрази унизеното наше тѣло тъй, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрезъ която Той може и да покорява на себе си всичко (Фил. 3, 21). Като храмъ на св. Духа тѣлото взима наравно съ душата участие въ прославлението на праведника.

Чрезъ погребението се запазва това достойнство на тѣлото на умрелите, чрезъ изгарянето то се накрънява.

Затова Църквата не може да бъде за изгарянето на тѣлата. Винаги е била за тѣхното запазване, съгласно духа на Св. Писание.

Въ II в. християните съблагословение събирали костите на мжч. Игнатий Богоносецъ и Поликарпъ Смирненски, като „драгоценно съкровище, много по-скъпо отъ скъпоценни камъни и злато“. Презъ III в. сжщо. Езичниците се стараели да изтрѣбятъ тѣлата на св. мъченици, като сѣ ги хвърляли въ огънь, вода и пр., но християните не престанали да ги почитатъ. Въ IV в., когато се утвърждава християнството, се захваща едно явно почитане на останките на Божиите угодници. VII всел. съборъ, даже определя да се полагатъ св. мощи въ църквите при освещаването имъ. Сжщиятъ съборъ, който е утвърдилъ догмата за почитане на св. мощи, нарича мощите на светните „спасителни източници“ [Прав. 3 и 7).

Православната църква „сѣлбъ и крепило на истината“ (1 Тим. 3, 15), е чужда на реформи съ езически духъ. Тя държи на своите свещени традиции, затова е и силна. Тя учи на истинско служене Богу и не може да отстъпи ни една йота отъ своето учение.

Отецъ Николай

възрзки съ революционното движение на българите. По-горе казахме, че Ромѣни отъ горещи партизанинъ князъ Куза, става върлъ гиникъ. Това дава поводъ презъ 1864 г., да се турначало на единъ ромѣнски комитетъ, който да се противъ княза. По всички глежда, че главния во на тоя комитетъ е билъ ети. Интересното е, че въ тоя чисто ромѣнски комитетъ, сѣ се числили и два българи Х. Сяровъ и Тома шовенина. На гърба на последния, князъ Куза е писалъ абдикацията си, въ нощта 11 февруарий г.

дането на Кралъ Каролъ, едно такова критическо е, накарва ромѣнските

Обаче критическото положение на Ромѣния следъ малко време става благоприятно. Опасността е избѣгната и коалицията се разпада. Отъ сега нататъкъ българския комитетъ остава да работи на своя сметка.

Г-нъ Октавъ Минарь, виденъ ромѣнски публицистъ, е ималъ щастливата идея да напише цѣла студия за връзките на К. А. Росети съ българите. За жалостъ трудътъ на г. Минарь „К. А. Росети шип булгари“, е още въ ръкописъ. Отъ него г. проф. Константиnescу — Янъ, дава цитати въ единъ свой трудъ. Тѣ сѣ извадки отъ писмата на Росети до г-жа Ана Лодевъ, родена Катарджиу.

За документъ даваме въ преводъ нѣкои отъ тѣхъ:

а) „Възхитенъ съмъ отъ българския патриотизъмъ, тѣ не парадиратъ съ думи, но работятъ мълчаливо и съ голѣмъ тактъ. Приехъ да покровителствувамъ тѣхното събрание въ Браила. Въ кафенето на Бийнова... Комитета ми предложи да субсидира „Ромънул“, за да защита тѣхното отпочнато движение. При все това не можахъ да приема предложението, но като привърженикъ на истината и свобода за всички народи, отъ симпатии ще ги защита“.

б) „Нѣколко млади дейци ме посетиха въ редакцията, искайки ми да председателствувамъ едно друго тѣхно събрание въ театъръ „Валхала“...“

г) „Полицията е узнала, че азъ защищавамъ акцията на българите и очаквамъ всички

мигъ нѣкой обискъ. За тази цель заминахъ веднага въ Браила, да се срещна съ главатарите на революцията; повечето отъ тѣхъ ме съветваха да напустна Ромѣния и да се настаня въ София, отъ кждето щѣлъ съмъ по-добре да се ориентирамъ въ акцията, която съмъ отпочналъ“.

Тѣзи три извадки изъ писмата на К. А. Росети — приятеля на българите — много ясно говорятъ за връзките му съ българската емиграция. Отъ тѣхъ проличава искреността на неговите чувства за освободителното дѣло на българите.

Безспорно, че името на К. А. Росети остава съ ярка свѣтлина въ миналото на двата съседни народа.

Д. Н. Минчевъ

Продажбата на вълната

Вчера се подписа контракт за покупка на вълната между текстилните фабрики и „Съюза на земеделските синдикати“.

Цената, която ще се заплаща, е следната: Мериноската — 66 лей нгр. Спанката — 60 лей, цигае 55 лей, цигае от Кадрилатер — 42 лей, цуркана бѣла — 33 лей, цуркана черна — 30 лей.

От най-положителен източник се научаваме, че цената в нашата провинция ще бѣде за обикновената вълна (която се сѣта стогошъ) най-малко 42 лей. Снощи заминаха представители от ка-

лиякренския земеделски синдикатъ, които ще действуватъ за повишение на покупната цена.

Закупуването на вълната ще стане само чрезъ мѣстнитѣ окръжни синдикати.

Предаването ще става по гаритѣ и депозититѣ, опредѣлени отъ синдиката, а заплащането ще се извършва веднага при предаването на вълната.

За каквито и да е сведения заинтересованитѣ да се отнесатъ до Uniea Centrala a Sindicatelor adricole" Boulevard I. C. Bratianu 5 — București, или до мѣстнитѣ синдикати.

ВЪСТЪ

— Започната е ваксинацията на децата. Всички родители сѣ длъжни да ваксиниратъ децата си до 15 т. м., което се извършва въ градската амбулатория.

Родители, които не се съобразяватъ съ нареждането на санитарнитѣ власти ще бѣдатъ глобени отъ 500—2000 лей.

— Поради липса на мѣсто и късно получаване, много отъ допискитѣ и статиитѣ получени отъ нашата провинция, Силистра, Констанца, Бесарабия и Банатъ, не можахъ да се помѣстятъ въ великденския брой на „Добруджански гласъ“.

— Презъ тази година празника на просвѣтата Св. св. Кирилъ и Методи, по решението на управителнитѣ тѣла на Б.К.О. отъ Добруджа, ще бѣде отпразнуванъ на 11 май. По този поводъ вестника ни ще излъже въ специаленъ брой.

— Обявения за понеделникъ, 6 май т. г. (Георгиевденъ по старъ стилъ) голѣмъ сборъ въ с. Сърнено ще се състои на 5 май, неделя т. г., бидейки този день по-удобенъ.

Културното д-во, което организира сбора, е опредѣлило едно живописно месторазположение, на което ще се застъпи крайно разнообразна програма, съ много щастливи изненади.

Танцовата вечеръ ще се състои въ красиво декориранъ обширенъ салонъ съ единъ отъ най-добритѣ оркестри отъ града ни.

— Помѣстената въ нашия в-къ дописка по отнoшение на свещеника отъ Спасово, отецъ Плезнила, изглежда да произхожда отъ нѣкой заинтересованъ източникъ.

Станалото въ единъ тѣсенъ кръгъ между общинския кметъ Труцеску и о. Плезнила се дължи на неприязненото поведение на г. кмета къмъ редица мѣрки, взети за общополезни цѣли отъ страна на о. Плезнила въ качеството му на председател на популярната банка.

— Завчера, въ каварненско е валѣлъ обиленъ дъждъ.

— Въ с. Кара—Мурадъ е паднала градушка. Сведения за нанесенитѣ повреди липсватъ.

— Споредъ полученитѣ сведения въ Министерството на земедѣлието, студентѣ и непрестаннитѣ валели почти въ цѣлата страна, се отразили зле върху посѣвитѣ.

— На втория день вечерята на Възкресение Христово, добруджанското студентство представи комедията „Испанската муха“. Салонътъ бѣше препълненъ.

Пиесата се изнесе съ безупреченъ успѣхъ.

— По нареждане на М-ството на народното здраве е отнета авторизацията за клиниката на д-ръ Мартинъ Редлихъ отъ града ни. Мѣрката е приложена за редица нарушения на законнитѣ изисквания.

Вести отъ Силистра

— Отъ много села се получаватъ оплаквания противъ терора упражненъ отъ данъчнитѣ агенти.

Задигани сѣ били отъ кжщата и последната постелка на много бедняци, последната, овца и пр.

Финансовия началникъ трѣбва да се съобразява поне съ най-новитѣ нареждания на М-вото и да не позволява на своитѣ подведомствени да вършатъ беззакония.

Преди известно време пазача на д-во „Нощна стража“ на пристанището, обикаляйки района си се натъкналъ внезапно на единъ крадецъ, който се опитвалъ да строши вратата на магазиня на Телемакъ Просаленглисъ.

На предупредението да се предаде, крадеца е успѣлъ да избѣга, благодарение на тъмнината.

За проданъ

една кжша съ 3 стан, кухня, салонъ и еоинъ шапронъ за дърва. Находяща се на ул. „И. Г. Дука“ № 6 (срещу Бѣлг. Част. Девическа гимназия) Базарджикъ.

Споризумение Редакцията

Продавамъ:

Една кжша, дюкянъ (понастоящемъ жандармерийски постъ), сайвантъ хамбаръ, съ 3.000 кв. метра дворъ;

Едно лозе отъ 6 дек. американско (облагородени прѣчки) на плодъ, 8 год.;

5 хект. ниви разработени първа година — всички находящи се въ с. КАРАДЖААТЪ Дулоросторски окръгъ.

Справка и споризумение при

КОЛЮ ШЕСТАКОВЪ ул. „Силистренско шосе“ 31

— Базарджикъ —

Чети вестникъ

Добруджански

Г Л А С Ъ

По случай настѣпващия сезонъ и ПРЕДСТОЯЩИТѢ ПРАЗДНИЦИ съобщавамъ на почитаемата си клиентела, че снабдихъ магазина съ най-различни деликатеси, финни коняци, ликьори, ромове, вина отъ най-прочутитѣ депозити

„ШИРБЕЙ“ „МОТЪ“ „П. Д. Р.“ „ЧАЛИКОВЪ“ и др.

— ЦЕНИ НАМАЛЕНИ —

Магазинъ „Златна риба“

ЛОЗАРИ!

Имамъ честь да Ви съобщя, че магазина

Ангелъ Господиновъ

отъ гр. Базарджикъ — Шадрафанския площадъ

е добре асотиранъ съ всички лозарски трѣби, машини „IDEAL“ за прѣскане на лозичистъ АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ „THE MOND NICKEL“, разни дебелени ГАЛВАНИЗРАНА ТЕЛЪ, ЛИКО и др.

Цени конкурентни, посетете за уверение

Внимание!

Пристигнаха отъ България тазгодишни първокачествени

ЛОЗОВИ ПРѣЧКИ

различни сортове. Нуждающитѣ да отнесатъ при инж.-агр. П. ЗЛАТЕВЪ

Земедѣлския Синдикатъ

— БАЗАРДЖИКЪ —

ПЪРВА ХИМИЧЕСКА БОЯДЖИЙНИЦА

„ЛУКСЪ“

Л. ГАНЧО ГОСПОДИНОВЪ

Специалистъ-текстиленъ майсторъ бояджия ул. Ал. И. Куза 15—Базарджикъ (срещу ханъ Шахъ)

Почиства химически основно, същевременно дезинфектира дрехитѣ Ви и боядисва въ 3 дни съ гаранция: кесми, рокли, пардесюта, тренчкоти, сукнени шапки формиране и ги изглажда отлично, безъ повреда.

Боядисва, валя и скеджосва: шаеци, шафи и пристилки, бързо, хубаво и евтино.

Продава бон безъ витринъ, всички цвѣтове съ наставка

ЦЕНИ 20 НА СТО НАМАЛЕНИ

— ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИЕ —

и ще направите най-голѣма икономия

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Tipografia „IZVOR“ — В